

ZVOLSKÉ NOVINY

VDÁVÁ OBEC ZVOLE U PRAHY

červen 2016

ZDARMA

Když nám bylo o padesát méně aneb jak naše obec oslavovala výročí 700 let svého založení

Utíká to. Už příští rok bude naše obec oslavovat 750 let od svého založení. A přitom ještě zcela nezmizely ty chvíle oslav předešlých, před půl stoletím. Řada věcí byla jinak. Samozřejmě. Musela být. Obec byla jiná i doba byla jiná. Nade vším bděla komunistická strana, všechno určovala a kontrolovala. Ten rok 1967 byl ale už ve znamení „ochabování bdělosti“ ortodoxních soudruhů a tak ty oslavy byly skutečně spontánní, veselé, dlouho vzpomínané. Sluší si je připomenout. Slovem i obrazem.

A v doprovodných materiálech té doby se lze dočíst, jak začaly a pokračovaly přípravy, kdo čím byl pověřen a jak probíhalo schvalování.

Shrneme jen to hlavní. Komisi pro oslavy řídil Otakar Braidl a sekretářoval jí ing. Eduard Zajiček, který se také chopil zpracování dějin obce do téměř knižního vydání. Ta publikace byla na svou dobu reprezentativní svým obsahem i ve své podobě. Také si ji všichni „rodáci“ pořídili a přečasto v ní i listovali. Vedení obce (předseda Místního národního výboru Stanislav Šticha a tajemník Jaroslav Kadlec) zajišťovalo veškerý tehdejší byrokratický servis a zlegalizování všech akcí a vydaných suvenýrů a upomínek.

Pokračování na straně 19

POŘAD OSLAV 700 LET TRVÁNÍ ZVOLE U PRAHY 1267–1967

LEDEN	Slavnostní večer ve Zvoli – zahájení jubilejních oslav
ÚNOR	Plesy v rámci oslav: Požárníci – 28. ledna 1967 Sportovci – 11. února 1967 Maškarní – 4. března 1967
BŘEZEN	Staročeský masopust – maškarní průvod obcí – 5. března 1967
DUBEN	Vitání vesny – svaz mládeže – 30. dubna večer v Hraničích Stavění máji – ČSM
KVĚTEN	Soutěž požární ochrany – otevření nové zbrojnice – 28. května 1967 Večer: Kácení máje – taneční veselice – ČSM
ČERVEN	Den dětí (dětské představení) – 4. června 1967 Vzpomínkový večer žáků s bývalými učiteli – 17. června 1967

ČERVENEC	Hlavní dny oslav 700letého trvání Zvole Sobota 15. července 1967 – sraz rodáků a přátel Zvole, společenský večer Neděle 16. července 1967 – Staročeská pouť ve Zvoli (na návsi) Odpoledne: Historický průvod obcí – (dobové kroje, alegorie) Na hřišti: Historické pásmo – koncert dechové hudby Večer: Taneční veselice Ve dnech 15.–31. července 1967 – výstavka o historii obce ve zdejší škole
ZÁŘÍ	Staročeské dožínky – Družstevní den
LISTOPAD	Staročeské posvícení – pěkná a sousedská – 4. a 5. listopadu 1967 Oslavy 50. výročí Velké říjnové revoluce
PROSINEC	Slavnostní zasedání MNV ve Zvoli – zakončení oslav

Oslavy budou doplněny během roku přednáškami o historii obce ve Zvoli,
Březové a Olešku, besedami se starými pamětníky apod.
K výročí bude vydána brožura o historii obce.

ZPRÁVY Z OBCE

Jednou větou

Již tradičně přináším v tomto článku přehled kulturních, sportovních a dalších akcí, které v obci proběhly od posledního vydání Zvolských novin. Pojďme se tedy podívat, co se od března letošního roku událo:

Březen

- 12. března se uskutečnila v PD „Komiksová dílna“ s lektorkou a ilustrátorkou MgA. Kateřinou Suškovou
- stejný den proběhl v tělocvičně ZŠ turnaj ve stolním tenisu
- smrtná neděle se konala, jak jinak, v neděli 13. března a byla při ní vynesena zima ze vsi
- 15. 3. 2016 obec podala žádost o dotaci na údržbu a obnovu hřbitovní zdi starého hřbitova. Jak to dopadlo, si přečtete v samostatném článku
- v sobotu 19. 3. od 19 hodin pořadali naši hasiči zábavu v Sokolovně ve Vraném
- hned v neděli 20. března proběhl v PD Velikonoční jarmark, kde si bylo možné prohlédnout výrobky šikovných rukou a vyzkoušet si pletení velikonoční pomlázky
- od 23. 3. se opět začal vyvážet bioodpad, který bylo a stále je možno ukládat do přistavených kontejnerů v ulici Březovská a v Černíkách
- 27. 3. se konala v kostele sv. Markéty tradiční velikonoční bohoslužba se zpěvy
- divadelní kus Lidský hlas s obsazením Jitka Sedláčková a Dáša Zázvůrková se konal ve středu 30. března 2016 od 19:00 hodin.

Duben

- v sobotu 2. 4. šachový klub Medvědi uspořádal rodinný šachový turnaj
- v úterý 5. dubna proběhla v PD vernisáž obrazů pana Jiřího Voborníka
- 7. dubna se konalo v PD zasedání zastupitelstva obce. Zápis z jednání naleznete na webových stránkách obce
- v pátek 8. 4. nám tamtéž zazpívalo Vokální společenství Cantio
- 9. dubna proběhl každoroční svoz nebezpečného odpadu
- stejný den se konala tradiční Zvolská botička – procházka přírodou v okolí Zvole, Ohrobce a Libně
- v pátek 15. dubna nám zazpívala v PD vokální skupina Yellow Sisters
- 22. 4. s námi projela vlakem Švýcarsko paní Mgr. Lollok Klementová mezinárodní horská průvodkyně, instruktorka vysokohorské turistiky,

průvodkyně cestovního ruchu a zdravotnice zotavovacích akcí. Nelekněte se. Bylo to vše v polyfunkčním domě

- v neděli 24. dubna „bloudili“ ve zvolských lesích účastníci orientačního běhu
- v sobotu 23. dubna se konal tradiční Zvolský běh a také na velkém rybníku tradiční rybářský závod Chyť a pusť
- v úterý 26. 4. divadelní nadšenci navštívili divadlo U Hasičů a shlédli kus „Svaté neřesti“
- 27. a 28. 4 jsme strojově zametli ulice ve Zvoli
- 30. dubna vypukl na hřišti Sokola Zvole opravdický čarodějnický rej a vydržel až dlouho do noci.

Květen

- 4. května nám v PD zahrálo a zazpívalo hudební sdružení Camel
- tento den obec a naši hasiči dostali dobrou zprávu, že žádost o dotaci na nákup velkokapacitní požární cisterny splnila podmínky přijatelnosti a formálních náležitostí. Následovat bude VŘ na dodavatele cisterny
- 6. 5. jsme si užili cestopisnou besedu s panem Radkem Šolcem, tentokrát o Ománu
- v úterý 10. května se konala v PD vernisáž obrazů pana Karla Práška
- 14. 5. účastníci vyjeli na výlet do Klášterce nad Ohří a Lokte
- 15. května se promítal v PD film „Trabantem do posledního dechu“
- 18. května zasedala v PD MAS Dolnobřežansko
- ve středu 11. 5. proběhl zájezd do Divadla u Hasičů na představení VSTUPTE...
- 23. května účastníky velmi pobavilo v PD představení paní Jitky Sedláčkové a pana Karla Voříška s názvem „Jak osedlat Voříška“, které doprovodila svým zpěvem slečna Dáša Zázvůrková
- 26. května si malí diváci vychutnali Loutkové divadlo Marionet Matěje Kopeckého s kusem „Cesta kolem světa“
- 31. 5. školíčka pana Preclika koncertovala v PD pro děti a jejich rodiče.

Je dobře, že kulturní, sportovní a společenský „kvas“ neustal ani na jaře. Věřím, že každý si může z bohaté nabídky vybrat a také díky tomu se život ve Zvoli mnohým nám obohatí a není nudný.

Lubomír Duda

Výstavba v obci v letošním roce

V letošním roce jsme začali se stavebními pracemi poměrně brzy na jaře, protože letošní zima byla mírná a stavební práce bylo možno zahájit koncem března. Již několik let jsme slibovali obyvatelům Černík, že uděláme propojení Nové Zvole s Černíky lepším způsobem, než jaký byl dosud, a to novým chodníkem. Nový chodník byl proveden obdobně jako nově prováděné chodníky v celé obci, a to ze zámkové betonové dlažby. Šířku chodníku zde bylo možno zúžit na šířku 1,2 m, která je pro tuto oblast dostatečná. Novým chodníkem tak byly propojeny komunikace Krajní a Černická spolu s oběma zastávkami autobusů a chodník byl postaven až k budoucímu přechodu přes hlavní komunikaci Jílovskou. Přechod vznikne při provádění opravy této komunikace. Tím bude možné bezpečně projít do oblasti Nové Zvole a dále k předpokládané točce autobusů. Autobusy, které nebudou záježdět dále do Březové, budou na tuto točnu prodlouženy a nebudou již končit ve Zvoli na návsi. Tím bude zajištěna mnohem lepší dopravní obslužnost jak Černík, tak Nové Zvole.

Dalšími stavebními pracemi, které předpokládáme provádět v letních měsících, bude oprava sociálních zařízení v naší základní škole. Tato sociální zařízení, která jsou pro celou školu v prvním patře objektu, jsou ve značně nevyhovujícím stavu. I když byla škola rekonstruována před zhruba dvanácti lety, a to ve značném finančním objemu více jak osmnácti miliony korun, rekonstrukce se vůbec nedotkla vnitřních prostor školy. Tato zařízení jsou v nezměněném stavu od doby přístavby původně kuchyně a sociálního zařízení před 35 lety.

Oprava ČOV Zvole

Čistírna odpadních vod ve Zvoli byla kolaudována v roce 2007. Koncem loňského roku se začala projevovat únava materiálu na provzdušňovacích membránách, což jsou silikonové rukávy umístěné na dně provzdušňovací nádrže. Došly na konec své životnosti a začaly praskat. Tím se snížilo prokysličování odpadní vody a tedy i kvalita čištění byla na hranici povolených hodnot. Po dohodě s VHS Benešov došlo začátkem dubna k odstávce celé ČOV, vypuštění provzdušňovací nádrže a výměně elementů. Obec zaplatila materiál, VHS práce spojené s výměnou. Po devíti letech bezproblémového fungování ČOV musím zvolenou technologii pochválit a přát si, aby sloužila ještě řadu let. Na závěr jedno poděkování, a to panu Mališskému. Od spuštění ČOV je jejím správcem a díky jeho pečlivosti máme čovku ve vynikající kondici.

Sepsal Mirek Stoklasa

Předpokládáme vybourání současných příček, odstranění stávajících zařizovacích předmětů a nevyhovujících podlahových krytin. Budou provedeny nové příčky, nové rozvody instalací, jak vodovodu, tak vodorovných rozvodů kanalizace. Budou provedeny nové rozvody elektroinstalace pro tyto prostory tak, aby bylo možno provést revize zařízení. Dále předpokládáme provedení nových obkladů, dlažeb a vybavení novými zařizovacími předměty – závěsnými záchody, pisoáry s automatickým splachováním a novými umyvadly. Příčky mezi jednotlivými kabinami budou z lehkých DT desek, budou osazeny nové dveře. Místnosti budou vybaveny sušiči rukou a ostatním vybavením a nově vymalovány.

Další stavební práce budeme provádět dle možností rozpočtu a poskytnutí dotací. Podali jsme žádosti o dotace na opravu staré části hřbitova, kde jsme uspěli a dotaci ve výši cca 612.000,- Kč jsme v květnu obdrželi. Oprava starého hřbitova bude tedy probíhat v letních a podzimních měsících. Bude se jednat zejména o opravu hřbitovní zdi, která je v havarijním stavu. Zároveň provedeme i nátěr ohradní zdi nového hřbitova.

V současné době je vypsán dotační titul vhodný pro rekonstrukci objektu na bývalém vepříně, kde budeme žádost podávat. Podávali jsme dále i žádost o dotaci na sociální zařízení základní školy, kde jsme neuspěli a práce budeme proto provádět z financí z našeho rozpočtu. Žádost o dotaci na mateřskou školkou byla ve spolupráci s MAS Dolnobřežansko podána v měsíci dubnu, vyhodnocení a úspěšnost dotace bude známa na konci letošního roku. V obci by bylo možno provést mnoho prospěšných staveb a úprav, vše je ale závislé na množství finančních prostředků. Naší snahou je získat maximální možné množství těchto prostředků z dotací.

Pavel Koudelka

Ukradnout i přišroubované

Nepříjemné překvapení na nás čekalo na autobusové zastávce v Nové Zvoli. Někdo ukradl skleněnou výplň. Když jsme vybírali nové zastávky, nebyla nejdůležitějším kritériem cena, ale odolnost proti vandalům. Sklo je bezpečnostní, centimetr tlusté. Když si celou zastávku dnes po letech prohlédnete, kdyby nebylo expertů, kteří si do skla musí za každou cenu něco vyryt, je velmi zachovalá. A přes to. Někdo si přinesl nářadí, vymontoval těsnící a přidržovací lištu (tu také ukradl) a sklo, jehož využití si nedovedu dost dobře představit, odnesl. Přivolaná policie pořídila protokol a fotodokumentaci, výrobce dodal nové sklo s lištou a obec škodu zaplatila. Samozřejmě jsme uplatnili pojistnou událost u našeho pojistitele, ale z důvodu nejnižší spoluúčasti nás tato „sranda“ vyšla na pět tisíc. A poučení? Přišroubované již nestačí, příště všechno přivařit.

Sepsal Mirek Stoklasa

Obec Dobrých Andělů

Rada obce Zvole podpořila projekt Nadace DOBRÝ ANDĚL – „Obec Dobrých Andělů“. Nadace se dlouhodobě zabývá podporou rodin s dětmi, které se vlivem rakoviny nebo jiné vážné nemoci dostaly do finanční tísně.

Naším cílem je motivovat co nejvíce lidí ve Zvoli a okolí k tomu, aby se zaregistrovali a stali se tak Dobrymi Anděly.

Podpořme tento projekt a staňme se společně „Obcí Dobrých Andělů“. Více na: www.dobryandel.cz, <http://www.dobryandel.cz/mapa/>, <https://www.dobryandel.cz/zde-bydli-dobri-andele/> nebo na akcích pořádaných kulturní a sociální komisí obce Zvole.

Při registraci uveďte prosím název naší obce. V naší obci žije již 31 Dobrých andělů.

*Děkujeme všem, kteří pomáhají
Michaela Mařáková a Iveta Hudoušková*

80 let vodního díla Vrané

Je zvykem kulatá výročí připomenout a také oslavit. Ne jinak tomu bylo i v případě vodního díla Vrané. Za účasti představitelů Povodí Vltavy (generální ředitel Petr Kubala), ČEZu (ředitel vodních elektráren ČEZ Petr Maralík), dodavatelských firem a místních samospráv byl uspořádán výlet parníkem po té, co nám bylo vodní dílo přestaveno a dopodrobna popsáno. K nejzajímavějším údajům jistě patří výkon elektrárny – 60 milionů kWh elektřiny za rok, což pokryje spotřebu asi 20 tisíc domácností. Vzhledem k tomu, že jeden rozvaděč je nadešán názvem naší

obce – Zvole, dá se předpokládat, že tuto čistou a obnovitelnou energii spotřebováváme také v naší vesnici.

Vodní dílo Vrané

Úprava střední Vltavy má dlouhou a pestrou historii. Již od středověku se datují dílčí pokusy a návrhy na její splavnění. V minulosti byla na Vltavě dosti čilá vorová plavba a doprava zboží na menších lodích, zejména soli, kamene a dřeva.

Veškeré úsilí o hospodářské využití Vltavy v té době bylo zaměřeno na vo-
roplavbu a plavbu. První ucelený projekt na splavnění Vltavy z Českých Budějovic do Mělníka byl vypracován v roce 1894 firmou Lanna – Vering. Obrat ve vývoji a řešení středovltavských úprav nastal po I. světové válce, kdy se poprvé setkáváme s námětem, aby základem celé soustavy byly dvě vysoké přehrady u Slap a u Orlíka. V této době se střetávají dva hlavní hospodářské zájmy té doby. Doposud dominující zájem plavby a nově nastupující zájem energetický. Přesto první dvě vodní díla Vrané a Štěchovice byla vybudována ještě zejména k plavebním účelům. V roce 1931 byl zřízen státní fond na stavbu vodních děl a stát do něj ukládal v období 1931–1942 každoročně 70 mil. Kč tehdejší měny. A první akcí, která byla financována pomocí fondu, se stala výstavba vodního díla Vrané na Vltavě.

Vodní dílo Vrané se začalo budovat na podzim 1930 a bylo dokončeno v roce 1935. Výše vodní hladiny a potožmo celého díla, byla limitována nízko položenými obcemi na levém břehu. Dílo bylo dimenzováno na průtok,

který byl dosažen při povodních v roce 1890 (2 800 m³/s). Stavba měla vliv i na život obyvatel v okolí. V roce 1934 pracovalo na stavbě až 2420 lidí a jejich zaměstnáním stát ušetřil 6,4 mil. Kč na výplatě podpor v nezaměstnanosti. Pro zajímavost, plat montéra byl 9,- Kč/hod., nekvalifikovaného dělníka 3,50 Kč/hod. V době výstavby bylo profilem Vrané, během 200 plavebních dní v roce, proplaveno až 2 800 vorů a 4,3 mil. tun zboží.

Dnes je účelem vodního díla zejména vyrovnávání špičkových odtoků hydrocentrál Slapy a Štěchovice a jejich využití v průběžné elektrárně, stejně jako zajištění min. průtoku v korytě pod VD a nalepšování průtoků pro plavbu a odběr vody pro vodárnu v Praze-Podolí.

Jezová konstrukce je přímá, betonová, obložená žulovými kvádry a je založena na skalním podloží. K převádění vody slouží 4 přelivná pole, která jsou hrazena dvoudílnými stavidly, případně 2 turbíny typu Kaplan vodní elektrárny. Průměrný dlouhodobý roční průtok je 111 m³/s. Hodnota stoleté vody Q₁₀₀ = 2970 m³/s. Maximální průtok, kterému bylo vodní dílo vystaveno

od výstavby byl dosažen v srpnu 2002, jeho hodnota činila 3.500 m³/s, kdy došlo k vyrovnání spodní a horní hladiny.

Součástí vodního díla je plavební zařízení sestávající z malé a velké plavební komory. Komory jsou umístěny u levého břehu Vltavy a v současné době se jimi proplavují zejména výletní lodě v trase Praha-Slapy. Zdrž je dlouhá 13,4 km a sahá až pod VD Štěchovice, zatopila i soutok Vltavy se Sázavou v Davli. Sázava má svojí charakteristickou barvu, která je zvýrazněna především po dešti, kdy řeka unáší jílové minerály z okolí Jílového u Prahy. V té době lze dobře pozorovat mísení vod Vltavy a Sázavy.

Nedaleko soutoku se nachází ostrov zvaný Kilián, na kterém byl roku 999 n. l. založen 3. křesťanský klášter na území Čech. Část základů se na ostrově zachovala dodnes.

Část textu bylo převzato z www.pvl.cz, foto Povodí Vltavy.

Sepsal Mirek Stoklasa

ČERNÍKY

Dětský den v Černíkách sobota 4. června 2016

Nachytat rybičky, shodit plechovky, namalovat obrázek, nosit vodu v děravém kelímku, vylízt misku šlehačky, vypít limonádu metr dlouhým brčkem, přetáhnout lanem soupeře, to všechno musely zdolat a vykonat děti na Dětském dni v Černíkách. Soutěže byly vyhodnoceny a nejlepší závodníci obdrželi diplomy, dárečky, sladkosti. Všechny děti si vychutnaly novou citrónovo-tvarohovou zmrzlinu a další sladké odměny, které průběžně za své výkony dostávaly. Na závěr se ještě soutěžilo v šipkách, což některé malé

o které se postarala Jaruška Hrubá a Láďa Svoboda bylo excelentní. Tradiční domácí štrůdl, domácí bramboráky, grilované klobásky, špízy, to je jen malý výčet toho, co nám nabídli. Akci moderoval předseda ČZS Černíky Rosťa Betinec a pomocníky mu byli: Věrka Podhorecká, asistentky závodů Nikola a Lucka, Alena, Klára a Lenka Betincovy a Petr Hanzl, který se také staral o hudební doprovod. Na stánku, kromě Jarušky, zákazníky obsluhovaly Jana Hrachovcová a pomáhala jim

i dospělé závodníky nadchlo a do pozdních hodin musel Petr Hanzl stále asistovat při této oblíbené zábavě. Počasí bylo úplně ideální, i když byly hlášeny bouřky a přehánky, našťastí se tato předpověď nesplnila. Přišlo přes čtyřicet dětí s rodiči i prarodiči, takže nás tu bylo ke stove. Jsme rádi, že do Černík našli cestu někteří noví obyvatelé Zvole a okolí. Dorazili i tradiční skalní příznivci černických akcí z Prahy, Jesenice a odjinud.

Letos jsme obzvlášť rádi, že tato naše akce obstála v konkurenci fotbalového dne a hrátek ve Zvoli a také karnevalu v Březové. Občerstvení,

Vlasta Moščínská. Děti odcházely obtěžkány spoustou dárečků a zážitků a my, organizátoři jsme byli spokojeni z jejich nadšených výrazů tváří.

Děkujeme všem dobrovolníkům z Černík, bez jejichž nezištné pomoci by se taková akce nemohla vůbec uskutečnit a také děkujeme za podporu vedení obce Zvole. Sponzorsky naši akci podpořily společnosti Algida, Staropramen a Pilsner Urquell.

Sepsala Lenka Betincová

Výlet autobusem Škoda 706 RTO do Lešan

V sobotu 28. května 2016 se ráno v půl osmé ráno sešlo v Černíkách čtyřicet natěšených účastníků výletu do Lešan na otevření sezóny historického vojenského muzea. Necestovali jsme jen tak nějakým obyčejným dopravním prostředkem, ale historickým autobusem **Škoda 706 RTO** z roku 1969. Jeho řidič Martin Uher nás dovezl nejprve do Týnce nad Sázavou, kde byl 17. celostátní sraz historických autobusů Klubu českých historických autobusů (KČHA) – RTO Klubu. Klub vzniknul v roce 1999 na základě zájmu o legendární autobus **Škoda 706 RTO**. Je ryze českým klubem, jehož obzor se postupně rozšířil na ostatní autobusy české výroby. Nejrozšířenější značkou je Škoda, následuje Karosa, Praga, Tatra a Aero.

Na týnecké autobusové nádraží se sjelo na čtyři desítky těchto historických skvostů. Nejen autobusy **Škoda 706 RTO**, z nichž nejstarší pocházel z roku 1965 a jeden přijel dokonce až ze slovenské Bratislavy, ale i Karosy, dálkové, městské, kloubové atd. vyrobené do roku 1986. Sjeli se sem i majitelé motocyklů zn. Manet, k vidění byl i vyšperkovaný nákladní vůz Škoda Liaz. Za doprovodu příslušníků Veřejné bezpečnosti v historickém vozidle VB značky Volha 41 ve žluto bílém provedení a VAZ 2101 se kolona historických vozidel vydala v půl deváté do Lešan. Zde vytvořili jednodenní expozici tamního muzea.

Program pro návštěvníky zahájil v 10:30 průlet dvou letadel Jas 39 Gripen. Následovalo představení nákladních vozidel zn. Tatra a Liaz. Jednalo se o první československé vozy, které se účastnily rallye Paříž

– Dakar v kategorii kamionů. Vůbec první vůz typu Liaz 100.55D, který se závodu účastnil před 31 lety, a dále Tatra, která závodila jako první nákladní automobil této značky před třiceti lety. Tato vozidla předvedla nevídanou show a vzhledem k suchému podkladu na tankodromu se účastníci přehlídky připadali jako na Dakaru. Následně se představila vozidla Tatra 148 v upravené verzi na Track trial.

Poté do areálu vyjela historická vozidla z druhé světové války 16. obrněné pěchoty americké armády, která se podílela na osvobození západních Čech a Plzně.

Od 11 hodin vjely na plochu obrněné transportéry, ať už na kolovém nebo na pásovém podvozku. Návštěvníci shlédly ukázkou bojových vozidel pěchoty, německý transportér „Hakl“, americký Halftrack, M8 Greyhound, bojová vozidla BVP-1 a BVP-2 či samohybný protiletadlový dvojkanón vz. 53/59. Armáda České republiky předvedla obrněná vozidla Kajman, Iveco a Pandur. K vidění byly ale i moderní vozy, mezi nimi to byl například americký Hummer.

Přehlídku vozů pak krátce před polednem završila ukázkou vojenského cvičení VLTAVA 1966. Jednalo se o největší spojenecké cvičení, které se konalo v druhé polovině šedesátých let a kterého se účastnilo téměř sto tisíc lidí. Ukázkou předvedly členové Klubu vojenské historie Československo 1945–1990.

Podle mého odhadu se otevření sezóny Historického vojenského muzea v Lešanech zúčastnilo cca deset tisíc diváků, kteří mohli shlédnout i výcvik rakouské císařské armády a další expozice muzea, které jsou

tvořeny více než 700 historickými tanky, kanony, motocykly, obrněnými, nákladními a osobními vojenskými vozidly, raketovou technikou, spojovacími a ženijními prostředky a logistickým materiálem pocházející z období od roku 1890 až do současnosti.

Návštěvníci areálu mohli ochutnat různé gastronomické speciality a také ocenili rekonstrukci místních toalet. Domnívám se, že každý,

kdo se tohoto výletu zúčastnil, musel být nadmíru spokojen. Po skončení programu se účastníci zájezdu autobusem **Škoda 706 RTO** plní dojmů vrátili zpět do Černík. Timto děkujeme Martinovi Uhrovi za zprostředkování tohoto nevšedního zážitku.

Již nyní se těšíme na příští rok!

Sepsala Lenka Betincová

Výlet do Osvětimi

O víkendu 9. a 10. dubna 2016 uspořádala parta z Březové, Černík, Vraného a Oleška výlet za poznáním pohnuté etapy historie 2. světové války do polské Osvětimi. Byl to výlet plný emocí a mnozí přiznávali, že cíl a téma výletu bylo obrovskou směsicí pocitů. Tušili jsme, co nás čeká, ale na místě nás to, co jsme uviděli, hodně dostalo, a moc do řečí nám tu nebylo. U vstupu jsme byli rozděleni do dvou skupinek, které každé se ujal česky mluvící průvodce. Nejdříve jsme se prošli táborem Auschwitz I. a poté se autobusem přesunuli do Auschwitz-Birkenau, vyhlazovacího tábora. Procházet se po lágrech, v budovách,

kde jsou vystaveny např. dvě tuny lidských vlasů, výrobky z nich, hory a hory bot, oblečení, zavazadel se jmenovkami, osobních věcí, dokumentace, fotografií, dále i po perónu, kam dorazily vlaky s vysílenými pasažéry,

vidět trosky obrovských plynových komor, jámy s lidským popelem, to bylo pro mnohé velmi emotivní. Pro mě osobně byl nejstrašnější zážitek vstoupit do plynové komory, na niž navazovala místnost s pecemi na spalování mrtvol. Když nám průvodkyně vyprávěla, že na plácku u této plynové komory byl po norimberských procesech 16. dubna 1947 veřejně oběšen velitel tábora Obersturmbannführer SS Rudolf Höss, pocítila jsem alespoň nějaké zadostiučinění.

Tato továrna na smrt, byla výsledkem zrůdné fašistické ideologie. Obrovské území, které bylo zabráno polským obyvatelům, kde bylo vybudováno plno budov, dílen, nuzných dřevěných příbytků, plynové komory atd., jen s jediným cílem: vyvraždit co nejvíce lidí, zužítovat z nich vše, co se dalo, s cílem eliminovat nepotřebné rasy i jednotlivce a ještě na tom vydělat!

Lidé by měli poznat a osobně se seznámit s ponurými stránkami historie. Jen tak se lze poučit a dalším generacím přenést poselství těch, kdo bezdůvodně neskutečně trpěli a zemřeli. Na místě poznat, jak zruďné mohou být důsledky fanatických nápadů fanatických vůdců. Určitě je dobře, že se tohoto výletu zúčastnili příslušníci mladší generace. A i když bylo hnušné, deštivé počasí, které umocňovalo pochmurnou náladu, byl tábor plný návštěvníků všech generací a mnoha národností. Já bych sem vozila mládež povinně, aby se podívala, kam až může dospět fanatismus a také, aby si uvědomila základní hodnoty života a jeho cenu a priority lidského bytí.

Tento den jsme završili ubytováním v pivovaru Excelent v Rýmařově, kde jsme povečeřeli, absolvovali exkurzi pivovaru a nechali pomalu odplout negativní myšlenky vzpomínek. Druhý den, cestou domů jsme se ještě zastavili ve Zvoli u Mohelnice, kde jsme si za laskavého dovolení majitele prohlédli soukromou sbírku vojenské techniky z doby druhé světové války. Jednalo se o desítky strojů americké armády, wermachtu, rudé i československé armády. Nebýt takových nadšenců, jako je tento majitel sbírky, skončila by historie na hromadách šrotu.

Na závěr bych chtěla za všech 48 účastníků moc poděkovat pořadatelům Martinovi Uhrovi, Radce Ryndové a Rastislavu Betincovi.

Níže jsou uvedeny základní informace o vyhlazovacím táboře:

Auschwitz-Birkenau - německý nacistický koncentrační a vyhlazovací tábor (1940–1945).

Tábor byl Německem zřízen na základě příkazu Heinricha Himmlera ze dne 27. dubna 1940. Prvním velitelem tábora se stal Rudolf Höss. Původně byl tábor určen pro Poláky (inteligence, odbojáři), ale v létě roku 1941 nacisté rozhodli, že právě zde dojde ke konečnému řešení židovské otázky (Holokaust). Většina obětí byla zavražděna v plynových komorách areálu Auschwitz II plynem Cyklon B. Smrt ostatních byla způsobena systematickým hladověním, nucenými pracemi, absencí zdravotní péče, individuálními popravami a pseudolékařskými experimenty. Své experimenty na lidech, hlavně dětech, zde praktikoval doktor Mengele.

Koncentrační tábor Auschwitz sestával ze tří oddělených táborů, které byly římskými číslicemi označeny jako Auschwitz I, II a III. Auschwitz I, jenž byl původním koncentračním táborem, sloužil jako administrativní centrum celého komplexu a za dobu jeho existence v něm našlo smrt na 70 tisíc lidí, převážně etnických Poláků a sovětských válečných zajatců. Auschwitz II (Birkenau) byl vyhlazovacím táborem (Vernichtungslager), ve kterém zemřelo nejméně 960 tisíc Židů, 75 tisíc Poláků a přibližně 19 tisíc Romů (Cikánů). Birkenau byl největším nacistickým vyhlazovacím

táborem. Auschwitz III (Monowitz (Monowice)) sloužil jako pracovní tábor. V roce 1947 založilo Polsko k uctění památky obětí muzeum na místě prvních dvou táborů. Ročně projde branou s nápisem „Arbeit macht frei“ („Práce osvobozuje“) cca 700 tisíc návštěvníků.

Vchod do tábora v Birkenau je tvořen vstupní branou, kterou byly do tábora v květnu 1944 přivedeny koleje, po nichž do tábora přijížděly transporty s lidmi. Nad vstupní branou byla vystavěna věž, ze které byl rozhled na celý areál tábora a na rampu, kde probíhala selekce vězňů na schopné a neschopné práce.

První stavby, které na území tábora v Osvětimi vyrostly, byly cihlové domy. S následujícími transporty se ale tábor rychle rozrůstal a vyvstala potřeba rychle stavět další a další „ubytovací“ kapacity, což vedlo nejprve k využití koňských stájí a poté k výstavbě dalších dřevěných staveb. Dřevěné baráky byly extrémně nevhodné pro život, mezerami mezi prkny v zimě prostupoval chlad a v létě se stávaly výhni. Tábor se dělil na několik menších částí – mužský, ženský, terezínský rodinný, maďarský židovský a cikánský tábor. Po okraji obytných bloků se nacházela hygienická zařízení, která se sestávala z latrín a umývárny. V zadní části tábora byly vystavěny 4 plynové komory, ve kterých byli hromadně zabíjeni lidé z příchozích transportů, ale také nemocní vězni, u nichž se nepředpokládal rychlý návrat do práce. Krematorium II. a III. mělo převlékárny a komory umístěné pod zemí. Po schodech sestupovaly oběti do převlékárny, kde odložily oblečení a nahé pak vstupovaly do plynové komory. Jednalo se o betonovou kobku, která byla propojena větracími komínky s povrchem, kam vhažovali vojáci SS vraždicí plyn – cyklon B. Další místnosti se pak zaměřovaly na zužitkovávání mrtvých (odebírání zlatých zubů, vlasů atd.) a jejich likvidaci ve spalovacích pecích tzv. krematoriích. Během času se pro uklidnění vězňů přidaly ke vchodu nápisy uvádějící, že se jedná o sprchy, v komoře byly atrapy sprch a vězňům bylo vojáky SS dokonce rozdáváno mýdlo před vstupem do komory. Vedle krematoria se nacházely jámy, do kterých se vysypával popel spálených lidských těl.

Ke konci války bylo jasné, že postupující Rudá armáda během svého postupu osvobodí i oblast okolo Osvětimi, což přimělo nacisty jednat a pokusit se zahltit stopy zločinů. Před jejich odchodem byla krematoria a plynové komory vyhozeny do vzduchu (demontovány). Obytné bloky byly i s lidmi uvnitř zapáleny a podle celkového plánu měl být celý tábor srovnán se zemí. Díky rychlému postupu Rudé armády však nebyl celý záměr uskutečněn a tak byly vypáleny jen některé části tábora.

27. ledna 1945 byl tábor osvobozen vojáky Rudé armády (60. armáda 1. ukrajinského frontu). V kmenovém táboře, Březince a Monowicích se osvobození dočkalo přibližně 7 000 vězňů, dalších asi 500 se nacházelo

v okolních pobočných táborech. Nacisté před osvobozením tábora odeslali přes 58 000 lidí na nucené práce do Říše.

Ve všech táborech KL Auschwitz-Birkenau zemřelo nejméně 1,3 miliónu osob, z nichž bylo:

- 960 000 Židů
- 70 000–75 000 Poláků

- 21 000 Romů
- 15 000 sovětských válečných zajatců
- 10–15 000 vězňů jiných národností (mj. Bělorusů, Rusů, Ukrajinců, Čechů, Slováků, Jugoslávců, Francouzů, Němců, Rakušanů atd.)

Sepsala Lenka Betincová

Čtení na pokračování: Historie Černík a okolních trampských osad

V minulém čísle Zvolských novin jsem Vám slíbila, že Vás provedu historií, kterou jsem zpracovávala ve své bakalářské práci. Tento díl se bude věnovat trampské osadě, která se nachází v těsném sousedství Černík a je s jejich historií těsně spjata. Dodnes mezi Zlaťáky a černíckými panuje přátelský duch.

TRAMPSKÁ OSADA ZLATÉ ÚDOLÍ

Trampská osada Zlaté údolí se nachází v místě známém jako Zlaté údolí a nachází se pod obcí Černíky, poblíž obcí Březová a Okrouhlo podél potoka, který pramení na loukách u Černík a vlévá se do Záhořanského potoka. Do současnosti se v údolí zachovaly trampské chaty jako Hvězdičky, Dakota, Tuplák, Had, Edenn, Barrandov, Severan, Old Skagway, Šedý vlk nebo Ontario. Zlaté údolí stále žije aktivitami současných trampů.

VZNIK A HISTORIE ZLATÉHO ÚDOLÍ

Toto neprobádané, nedotčené, v té době nepojmenované údolí nad Záhořanským potokem lákalo na začátku 20. století první tzv. divoké skauty k tulačení a žití v souladu s přírodou. Jedním z prvních trampů, který sem zavítal, byl Zdeněk Světlík, který si nechal přezdívat Wintrop podle hrdiny westernového amerického filmu Červené Eso.

Wintrop začal tábořit v přírodě již v roce 1916. Stranil se přítomnosti jiných trampů vyjma tvorů žijících v přírodě. První rok svého stanaření zavítal do údolí u Libřice. Byl krátce členem Svazku Bílé Kůry a Setonovců.

V roce 1920 zakládal spolu se svými bývalými druhy z organizace Setonovci osadu Rawhide. O rok později se Wintrop opět toulal sám divočinou a nakrátko se usadil v údolí Amerika u obce Březová. Zvyšující ruch osady donutil samotáře Wintropa opustit toto místo a vydal se vzhůru do libřických kaňonů, kde si již dříve oblíbil tiché údolí, jehož potok se vlévá u osady Albatros do Záhořanského potoka, budoucí Zlaté údolí. Celé dva roky tábořil v tichém údolí a vychutnával si jeho krásu. Nakonec si zde vybudoval chatu, kterou dokončil 14. července 1923 a nazval ji Traps Whille. Stala se základem trampské osady Zlatého údolí. O jeho srubu se později vyprávělo u táborových ohňů jako o nejkrásnější chatě v údolí. Středem obdivu byl obrovský krb, který vyplňoval

celou zadní stěnu. Tento krb byl v trampských chatách první a stal se během let velmi populárním. Chata se stala oázou odpočinku, klidu a radosti mladých lidí, přátel a kamarádů.

O rok později si v jeho sousedství postavil tramp Chmel, přezdívaný Had svůj srub se svou žinkou Lenkou přezdívanou Hadice. Roku 1925 postavili Franta Kříž s Jardou Krejčím třetí chatu Hvězdičky. Wintrop s Hadem vřele přijali nové kamarády, které znali již v minulosti ze společných aktivit ve skautingu. Jarda Krejčí, zvaný Harry byl zakladatelem a rádcem družiny lišek 33. oddílu Svazu skautů a zakladatelem osady Arroyky na Medníku. Od tohoto roku se v údolí začaly rozrůstat další chaty a jezdilo sem mnohem více pravidelných návštěvníků. Byla postavena

chata Rodwai, jejíž tradice tvořili Myron se svou kanadskou ženou a kamarády Bafnucem, Kubátem, Frantou Krejčím, Šimanovským, Dlaskem, Tondou Vondrákem, Konrádem Lohengrinem, Erbenem, Severínem a Zdeňkem.

Jarda Krejčí se v té době stal zakladatelem a prvním šerifem Spojených osad Zlatého Údolí. Ohledně názvu Zlatého Údolí uvádějí historické prameny rozdílná fakta. Josef Peterka ve svém díle Dějiny trampingu píše, že údolí nazval osadník Wintrop Zlatým při jednom posezení u táborového ohně. Naopak Jára Bělou v kronice Zlatého údolí zmiňuje, že autorem názvu „Zlaté údolí“ byl Jarda Krejčí.

Chata Hvězdičky byla později prodána čtyřem děvčatům: Máše, Jarce, Heleně a Běloručce. Divky vyzdvihly tuto chatu na první tzv. žabi či dívčí chatu v dějinách našeho trampingu.

Další významný osadník, Jára Bělou přišel do Zlatého Údolí v roce 1926 spolu s trampem Kotětem zvaným Levisem. Po shlednutí Wintropovy chaty pověsil Jára osamělě tuláctví na hřebík a za „váček zlatého prachu“ odevzdaný Wintropovi se oba stali novými osadníky Zlatého Údolí. Jára Bělou poté Wintropovu chatu přejmenoval na White Horse.

V sousedství chaty White Horse si v roce 1928 postavil chatu jménem Vyhazov Václav Holan. Poté ji odkoupil tramp Pošva a od něj si v roce 1933 zakoupila chatu parta šesti kamarádů Jarda Hruška, Franta Janda, Sláva Santulík,

1923 - 2013

Vlajka osady Zlaté údolí

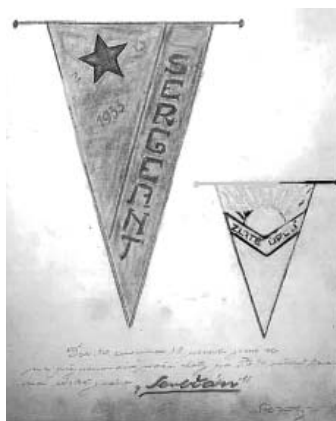
Chata Hvězdičky

Chaty Severan a Had (zleva)

Totem u chaty Hvězdičky

Osadní vlajky, zdroj: kronika Seveřan

Jarda Šťastný, Josef Weinert a Pepa Živnůstka. Chata byla pojmenována Sergeant a v roce 1938 přejmenována na Seveřan. Chata byla nejvíce navštěvována a také nejvíce fotografována pro svou strategickou polohu v údolí a nevšední, strhující typ. Kronikářem a dobrou duší této chaty byl Jaroslav Šťastný. Originál jeho kroniky uchovává jeho potomek Jaroslav Šťastný, vlastníci stále chatu Seveřan. Kopie kroniky je od roku 2013 uložena v Regionálním muzeu v Jilovém u Prahy a v archivu

Českého zahrádkářského svazu Černíky. V kronice je vysvětlen původ jména chaty: „Seveřan“:

„Seveřan představující nám člověka Severského, člověka lepšího, nanejvýše poctivého, opravdu přímého, dokonale charakterního. Proto také milujeme volný trampingu, milujeme naši chatu, milujeme naše Zlaté údolí. Nenávidíme falešných předsudků o špatnosti trampingu, který prý mladé lidi svádí ke všemu špatnému - jen ne k dobrému. Zdánlivě v přírodě lehkomyslní, veselí, zapominající na vše kolem a vždy strhující naše přátele, v pozadí však skrývající životní ideály, kterých dobýváme a také jistě dobudeme. To nám dal náš trampingu - naše Zlaté údolí, naše chata Seveřan - nám Seveřanům.“¹

Klub osadníků Zlatého Údolí se ve třicátých letech v Praze pravidelně setkával každé úterý ve večerních hodinách v restauraci „U Kupců“, ve Štěpánské ulici. Prvním předsedou klubu byl zvolen Jára Bělou, který byl i kronikářem osady Zlatého údolí. Klub při těchto setkáních plánoval a organizoval stavby sportovních hřišť na fotbal nebo volejbal, připravoval různé soutěže a závody i účast svých zástupců na různých sportovních akcích pořádaných jinde. Svými aktivitami se získal dobré jméno mezi trampy. Roku 1928 čítalo toto sdružení třicet pět členů ze sedmi chat, přičemž členů stále přibývalo.

V roce 1932 musely všechny trampské osady v okolí Jilového, v Záhořanech a na Sázavě čelit obžalobě ze strany úřadů z porušení vyhlášky paragrafu 2 zákona 250 z roku 1852, který se týkal stavby bez povolení a z překročení nepovoleného kácení lesů dle paragrafu 8 zákona o ochraně lesů č. 37 z roku 1928. Přestupky byly nakonec řešeny jen pokutami, nikoli bouráním chat v trampských osadách.

Historie osady Zlatého Údolí je zpracovaná Járrou Bělou v kronice Duše Trampa založené roku 1931. Popisuje život a rozmanitost trávení volného času tehdejších osadníků - trampů. Kronika je doplněna kresbami, fotkami, obrázky a výstřižky článků z novin z dvacátého století minulého století. Originál této kroniky uchovává pan Zdeněk Červenka, který patří do rodiny Špinlerů, Šmejkalů a Fürstů, patřící k původním trampům. Kopie této kroniky je od roku 2013 uložena v Regionálním muzeu v Jilovém u Prahy a v archivu Českého zahrádkářského svazu Černíky.

Pokračování příště...

Klára Betincová

1) Převzato z kroniky chaty Seveřan, která je v rodinném archivu J. Šťastného, 1933, Kopie kroniky je dostupná v archivu ČZS Černíky

Podpisová akce pro plánovanou otočku autobusů v Nové Zvoli

V průběhu měsíce května 2016 proběhla podpisová akce týkající se řešení autobusové dopravy v obci Zvole. Jednalo se v tomto případě o otočku autobusů na Nové Zvoli.

Tato otočka autobusů pomůže obyvatelům z Nové Zvole a Černík k lepší dopravní obslužnosti jejich bydliště.

V pracovních dnech se pro ně zvýší počet spojů o třináct denně a o víkendech o šest, všech těch, které doposud končily pouze ve Zvoli.

Oslovení obyvatelé uvítali toto řešení nejen kvůli četnějším spojům, které sem povedou, ale i kvůli bezpečnosti dětí a ostatních

obyvatel. Při cestě do Nové Zvole mohou již nyní využít nový chodník v Černíkách a už se těší, jak poté, co Středočeský kraj opraví hlavní silnici, obecní úřad ve Zvoli vybuduje osvětlený přechod pro chodce, tudy budou všichni kráčet na zastávku autobusů Nová Zvole.

Podpisovou akci do 3. 6. 2016 podepsalo 147 lidí.

Hrubá Jaroslava

Předsedkyně Osadního výboru Černíky

POLYFUNKČNÍ DŮM

Polyfunkční dům ve Zvoli slouží obyvatelům už druhým rokem a život v obci výrazně obohatil. Ordinace lékaře nebo prostory pro školní družinu byly nezbytností, ale své „místo na slunci“ si vydobily především knihovna a společenský sál v útulném podkrovním prostoru. Kromě zasedání zastupitelstva se tu uskutečňují vítání občánků, školní akce většího rozsahu, oslavy jubilantů, divadélka pro děti, hudební produkce, filmová představení, taneční veselice nebo výstavy většího formátu. A právě na výstavách se nepředstavují jen „umělci z Prahy“, ale i lidé místní.

Dlouhé roky můžete obdivovat třeba paličkovanou krajku, ale nikdy se neodhodláte zkusit ji tvořit ani se nepřihlásíte do nějakého kurzu pro krajkářky... Jsou však lidé, kteří mají vůli a svou představu dokážou proměnit ve skutečnost i v pokročilém věku. K takovým patří Jiří Voborník,

s jehož tvorbou se můžete seznámit až do konce dubna. Výstava měla ve zvolském Polyfunkčním domě vernisáž 5. dubna.

Svůj produktivní život zasvětil Jiří Voborník práci v pražské „Koh-i-noor“, kde byl uznávaným nástrojařem. Ale jak se dostal k malování? Talent a vztah k výtvarnému umění zdědil zřejmě po svém otci, který měl navíc mezi malíři přátele. Patřil mezi ně především Bohumil Kubišta, vzdálený příbuzný. Kubišty si váží i dnešní protagonista - oceňuje u něj především výrazné barevné vztahy a kompoziční princip tzv. zlatého řezu i schopnost vnímat nové směry.

Na rozdíl od vzpomínutého Kubišty byl Jiří Voborník nucen zvolit jistější existenci a stal se zmíněným nástrojařem; zájem o malování však neopustil - maloval, než se narodily děti, a když odrostly, k intenzivnějšímu malování se rád vrátil. Přitom se snažil získávat teoretické znalosti

a hledat vzory. Za toho pro sebe nejdůležitějšího považuje především francouzského impresionistu Paula Cézanna.

Pro svého koníčka nacházel plně pochopení a podporu i doma u manželky a později také u dcery a syna. A tak se stalo, že zhruba před 10 lety od nich dostal vítaný dárek – malířský kurz v Ateliéru Kaštan při Kulturním centru Kaštan v pražském Břevnově. Zde se pod vedením zkušených lektorů začal zdokonalovat jak v kresbě, tak v malbě, ověřil si, že kromě krajinomalby zvládne zátiší nebo třeba portréty. Maluje olejem, pustil se do akvarelu i dalších technik. A jak se můžete na výstavě přesvědčit – výsledky se dostavily a rozhodně stojí za vidění! Navíc v ateliéru našel nové kolegy a přátele, s nimiž si vyměňuje zkušenosti a konfrontuje výsledky. Výstava ve Zvoli je první, kde se Jiří Voborník představuje samostatně, účastnil se však řady společných výstav Ateliéru Kaštan v Praze. Jeho obrázky najdete i ve vinárních, cukrárních či dalších podobných zařízeních, pro něž si je u Jiřího Voborníka objednali jejich majitelé. A třeba až na americkou Floridu si odvezl nový vlastník velmi zdařilý portrét císaře France Josefa!

P r o s t ř e d í
Polyfunkčního domu přirůstá obyvatelům k srdci a zdá se, (jak říká dobrá duše domu – knihovnice Věra Humlová), že je tu nějaké zvláštní klima a ve Zvoli se kumulovali prima lidé, nadaní a šikovni. Jak napsala při své návštěvě do malé „Polyfunkční pamětní knižky“ Iva Hüttnerová: „Zvole je dobře zvolené místo k životu“.

Vojtěška Kupcová (-kup-)

VE ZVOLI SE TAKÉ STALO

Kde pracuje máma a táta?

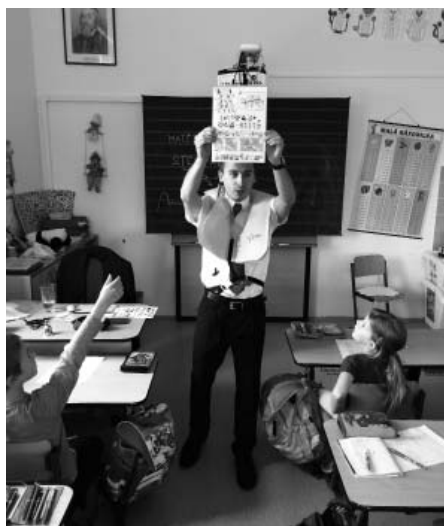
Musím se s vámi podělit o zážitky z velmi pěkného projektu, který připravila paní učitelka pro své druháky. Když zjistila, že děti vlastně úplně nevědí, co jejich maminky a tatínkové v práci dělají, rozhodla se, že si zavolají rodiče do třídy, aby dětem o svém povolání povyprávěli.

Nápad to byl výborný. Děti slyšely o náplni práce manažera banky, psychiatricky, lékárny, ředitele autosalonu, stewarda, analytičky, průvodkyně lesní školky i vojáka.

Ale přeci jen nejatraktivnější pro ně bylo, když se k besedě dostavil dědeček jednoho chlapce – takto nadporučík Policie ČR – i s policejním

doprovodem, vozem a hlavně arzenálem zbraní. To bylo něco pro kluky. Všichni se okamžitě seskupili v bojůvky soupeřící o nadvládu a jejich atavistické sklony se vynořily v plné síle. Největší pozdvižení ovšem způsobilo oděnění paní učitelky do všech součástí obleku zásahových jednotek. To byl silný zážitek i pro mě. © Děti si mohly prolézt policejní auto a vyzkoušet různá hejblátka. Když už jsme tady takovou možnost měli, využili ji všechny třídy. Bylo to moc fajn a hlavně dost účelné. Mnozí si udělali konkrétní představu o tom, co které zaměstnání vlastně obnáší.

Lucie Strejcová

Gratulujeme

Obrovské uznání patří žákům naší školy Jendovi Pořízkovi a Ondrovi Šimonkovi, kteří v sobotu 28. 5. 2016 vybojovali **první místo** v celostátním kole zdravotnění soutěže Helpík ve Velkých Losinách. Přivezli nejen putovní pohár, ale také spoustu zážitků, jež se jim budou v životě jistojistě hodit. Za jejich úspěchem stojí píle, chuť poznávat a učit se a především obětavá péče lektorky kroužku paní Aničky Volánkové.

Lucie Strejcová

Recitační klání

Přemýšleli jsme s kolegy, čím ještě oživit výuku našich svěřenců. Už jsme dělali snad všechno. Výtvarné výstavy, koncerty, sportovní soutěže všeho druhu, zdravotnění soutěže... A přišli jsme na to, že jsme ještě neuspořádali recitační soutěž. No jo, to tu ještě nebylo! Vrhli jsme se tedy do víru příprav, vysvětlili dětem, co to obnáší, nechali vybrat básničky, nerozhodným poradili s volbou, vyslechli trénink, poupravili výslovnost, frázování, výraz a podobě a hurá na třídní kola. Potlačili jsme mateřské sklony k lítosti nad méně úspěšnými a s vypětím všech sil vybrali tři nejlepší recitátory z každé třídy.

A pak to přišlo. Slavnostní školní kolo. Požádali jsme o půjčení reprezentativních prostor v Polydomě a oslovili porotu nadmíru povolanou. Paní Vojtěšku Kupcovou – pracovníci rozhlasové žurnalistiky, paní Jarmilu Peškovou – absolventku divadelní fakulty AMU a paní Ljubu Krbovou, kterou netřeba představovat. Rozhodli jsme se, že reprezentanti budou vystupovat před celou školou, aby si užili pořádné slávy. Stálo to za to. Posluchači byli velmi pozorní a každého přednášejícího odměnili velkými ovacemi. Porota měla zamotanou hlavu,

protože vybrat ve dvou kategoriích tři nejlepší z nejlepších byl těžký úkol. I ti mali totiž předvedli vynikající výkony. Emilka Součková z 1. třídy dokonce představila vlastní tvorbu. Zdá se, že nám tu roste generace herců.

Nakonec se z vítězství radovaly v první kategorii Tereška Mikulová z 1. A – 1. místo, Nikolka Lesáková z 2. třídy – 2. místo a Emilka Součková z 1. A – 3. místo.

Ve druhé kategorii Anička Mašková ze 3. třídy – 1. místo, Markétka Pešková ze 3. třídy – 2. místo a Verča Vlčková ze 4. třídy – 3. místo. Vítězky dostaly krásné knížky, aby mohly svůj talent rozvíjet i nadále. Ostatní soutěžící si odnesli čestné uznání.

Bylo to velmi vydařené dopoledne a my jsme se rozhodli, že vytvoříme novou tradici. Zkusíme oslovit nejbližší školy, zda by nešly v našich šlépějích a v září si třeba s našimi vítězkami poměřily síly.

Lucie Strejcová

Setkání s jubilanty

To byla zas jízda. Dvakrát v roce se sejdou oslavenci s půl či úplně kulatým výročí narození a oslava se může rozjet. Nejprve zpívání dětského školního sboru pod vedením paní ředitelky (letos přezpívali vyjmenovaná slova), pak můj krátký projev, pohoštění a hlavně hudba s tancem. Když jsem byl v závěru vyzván k tanci při vysokém jabolci, měl jsem dojem, že seniorem jsem tam já, a všichni se se mnou

chtějí již rozloučit. To ďábelské tempo se jen těžko dalo udýchat. Přežil jsem a na další pokračování se již těším. Prostory polydomu jsou pro tuto příležitost jako stvořené. Ještě jednou oslavencům vše nejlepší a poděkování těm, kteří akci pomohli zajistit.

Sepsal Mirek Stoklasa

Vítání občánků

Každé jaro máme jednu sobotu rezervovanou pro vítání občánků. Rodiče dětí, které se v uplynulém roce narodily, jsou pozváni na slavnostní vítání. Zpravidla bývá tak okolo dvaceti prcků. Protože to jsou děti od dvou měsíců do jednoho roku, i jejich projev je rozdílný. Někteří utečou prvním

roku, jiní hloubavě sledují okolí či se chtějí již kámošit se svými vrstevníky. Letos mě zaujala slečna v první řadě. Na židli předvedla při zpěvu školního zboru krásné taneční kreace. Slušelo jí to.

Sepsal Mirek Stoklasa

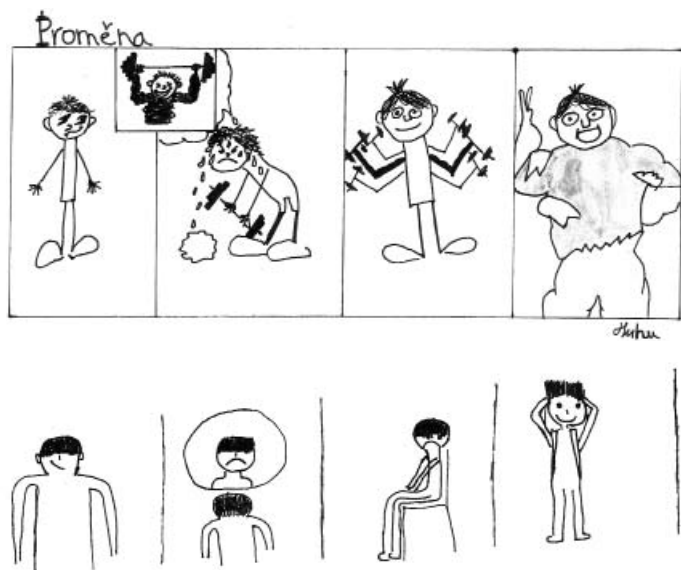

Komiksová dílna

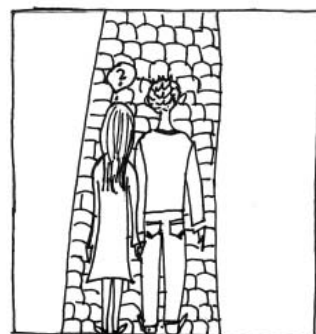
V sobotu 12. 3. 2016 proběhla ve Zvoli v Polyfunkčním domě s lektorkou a ilustrátorkou MgA. Kateřinou Suškovou, Ph.D. komiksová dílna s názvem Proměna.

Děkujeme všem náctiletým za účast a těšíme se na další setkání.

*Michaela Mařáková
kulturní a sociální komise Zvole*

Ukázky uveřejněny se svolením autora.

Lesní školka aneb dny plné prožitků

Lesní školka ve Zvoli u Prahy funguje již třetím rokem. V listopadu 2015 se zázemí školky přestěhovalo z týpí do nově postavené a zařízené jurty. Ta byla postavena díky dotaci obdržené z fondu Evropské Unie v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Prožít zimu v nově pořízené jurtě bylo pro všechny velice příjemné. Tvořili jsme, zpívali, hráli si, učili se, prožívali, radovali se... Dokonce isněhu bylo tak akorát, abychom si ho užili!

Pak přišlo jaro a s ním spousta nových výzev a pozvání k prožití nejrůznějších dobrodružství.

Kromě běžných dní, kdy jsme v přílehlých lesích a loukách zažívali zázraky jara, tu byly i dny se zvláštní sváteční atmosférou plnou těšení a očekávání.

Byly to dny, kdy jsme se se školkou vypravili „do světa“.

Březen – měsíc knihy jsme si připomenuli návštěvou zvolské knihovny. Laskavá knihovnice paní Humlová, či pro děti „Knihovnička“, dětem povprávěla o tom, proč tu knihovnu máme, co v ní najdeme a jak se v ní máme chovat. A děti si pak prohlédly knížky, hračky a celý prostor. Knihovnu navštěvujeme a budeme navštěvovat pravidelně, děti a knihy, to k sobě prostě patří.

K jaru patří zvířátka a mláďátka. A my si za nimi dojedli do Ohrobce na statek paní Šestákové. Vzrušující byla už jízda linkovým autobusem. Na statku nás přivítalo přátelské prasátko Ondra, poníci, kozičky, ovečky, lama, kočičky, pes a samozřejmě velcí koně. Paní ze stájí nás provedla po statku a pověděla nám zajímavosti o zvířátkách

a jejich příběhy. S dětmi také vyhřebelcovala dva koníky. A pak přišel ten očekávaný okamžik, kdy se děti pod dohledem paní instruktorky postupně sevezly na jednom z koníků. Povedený výlet jsme příjemně zakončili na obědě v restauraci Beruška. Děti o výletě mnoho vyprávěly. A už se těší na podzim, kdy za koníčky dojedeme zase! A co mezitím? Mezitím mohou pro koníčky schraňovat suchý chléb.

Jak se praví v písni Hradišťanu Měsíce, „v dubnu se čistí studánka“. Tak jsme do naší školky pozvali paní Michaelu Rejnovou s pohádkou O Voděnce. Slunce svítilo a hrálo, a proto se představení konalo na zahradě školky. Míša pro nás připravila interaktivní, napínavý, poutavý a poučný příběh, který děti vtáhlo do děje. Dozvěděly se leccos nového o zvířátkách žijících v lese, květinách rostoucích v našem okolí, cosi z ekologie..., ale hlavně zachránily vílu Voděнку! Na závěr si děti společně s Míšou a její kytarou zazpívaly oblíbené i pro ně nové písničky. Naši opravdovou studánku půjdeme vyčistit až v květnu. Ale děti již vědí, proč a jak na to, kdo ví, jestli také u naší studánky potkáme vílu? Duben je měsícem bezpečnosti. Povíдали jsme si s dětmi o dopravě, autech, kolech, chodcích... Děti nadšeně jmenovaly dopravní

značky, které znaly. Mnohé z nich děti i nakreslily. Nejvíce očekávaný však byl cyklovýlet – výjezd na kolech a odrážedlech a dokonce jedné motorce. Ve školce jsme se sešli v téměř plném počtu, abychom si s dětmi ještě jednou pověděli o pravidlech platících pro cyklisty, zkoušeli jsme si představit, co by se stalo, kdyby tato pravidla dospělí a děti nedodržovali. A pak jsme vyrazili lesem na antukové hřiště. Tam jsme pro děti připravili jízdu zručnosti a další „závody“ a jízdy. Bylo neuvěřitelné, jaký pokrok děti za jedno dopoledne udělaly! A cesta zpět? Ta byla převážně do mírného kopce. Děti ovšem zatly zuby a s úsměvem vše zdolaly :-). Na závěr si všechny děti zasloužily veliké ocenění za respektování dohodnutých pravidel, pili při zdolávání kopečků a vůli a pokroky při jízdě zručnosti. Je jisté, že cyklovýlet ještě zopakujeme.

Na jaře se nám les mění před očima. Povídáme si o něm, vždyť jsme v něm téměř dennodenně. Děti o lese spoustu věcí vědí – o rostlinách, o zvířatech, jak se v lese chovat, jak si v něm hrát, jak lesu pomáhat.... Ale když za námi jedno květnové dopoledne přišel pan myslivec Bešta, člen Českomoravské myslivecké jednoty a Honebního

společenství Okrouhlo-Pole, bylo třeba mít nastražená ouška a otevřená očička. Pan hajný dětem poutavě povyprávěl o lese a jeho obyvatelích, se kterými je možné se v okolí Zvole setkat, za předpokladu, že se chováme tiše. Děti také velmi dobře obstály v „kvízu“, který si pan hajný pro ně nachystal. Měly jednak pojmenovat zvířátka na předkládaných fotografiích a následně uvést, zda je možné, či není, potkat je v místním lese. Dále jsme se dozvěděli, k čemu slouží například loučka s vysokou trávou, jež láká naše děti ke hře na schovávanou a že je třeba nechat ji nerušenou, protože skýtá útočiště pro mladé zajíčky a bažanty.... V tomto ohledu si pan hajný trochu postěžoval na „neukázněné lidi“, kteří nerespektují potřebu klidu právě třeba pro bažanty a nechávají volně pobíhající psy, aby narušovali jejich místa hnízdění. Není tedy divu, že stavy bažantů v krajině se i z těchto důvodů snižují, zkrátka nemají dostatek klidu k tomu, aby vylodili a vyvedli mladé. Nejvíce rozruchu a zájmu mezi dětmi ovšem vyvolala hajného puška a názorné předvedení loveckého psa v akci. Setkání s panem hajným zakončil společný akt sázení kaštanů do mezer v stromořadí podél polní cesty. A kdo ví, třeba právě děti některých našich dětí ve školičce, které se účastnily tohoto setkání,

budou jednou sbírat pod těmito stromy popadané kaštiny, potěší se jejich pomíjivou lesklou krásou, vytvoří z nich figurky zvířátek a v zimě sušené kaštiny donesou ke krmelcům, aby lesní zvěř nestrádala. Svým ratolestem pak budou vštěpovat, že do lesa chodíme vlastně na návštěvu a že je třeba chovat se zde tiše a projevovat úctu a ohleduplnost ke všemu, co zde žije a roste. A protože následující měsíc, měsíc červen je měsícem myslivosti, pan hajný za námi přijde opět. A my se moc těšíme!

Jaké pak bude léto? Podobně budeme střídat dny všední a nevšední. Přijde k nám fotograf, aby vytvořil fo a pro děti na památku. Vyčistíme studánku, rozjasníme tvář studánkové víly? Zajdeme se podívat na statek do Zvole, už budou narození králíci a kuřátka? A jak to chodí v jiné školce? To si uděláme zase výlet vláčkem. Oslavíme den dětí. Rozloučíme se s předškoláky, chystají pro ostatní děti překvapení. Přespíme ve školce, jaképak to asi bude? A kdo ví, co ještě kromě teplých a slunných dní nám léto přinese.

Martina Švejsová, www.skritek-pohadka@atlas.cz

Moderní a estetická skupinová gymnastika – „Medaile a zase ty medaile“!

Rády bychom se s vámi podělily o úspěšný závěr letošní sezóny, kdy jsme se za poslední tři měsíce zúčastnily čtyř velmi zajímavých a náročných závodů. První z nich proběhly v TJ Sokol Plzeň, kde jsme v kategorii – 8 let a mladší získaly **1. místo**. Druhé závody v TJ Sokol Žižkov v kategorii – Show Midi 10–14 let, rovněž – **1. místo** a v kategorii – 8 let a mladší **4. místo**. Třetí závody, které se konaly opět v TJ Sokol Plzeň v kategorii – kadetka mladší – **13. místo**. V pořadí pak čtvrtém, jsme na závodech ve všech třech kategoriích – Show Midi, 8 let a mladší a kadetka mladší, získaly – **SAMÁ PRVNÍ MÍSTO**. Vynaložená dřina se tak několikanásobně vyplatila.

Naše aktivity jsme rozšířily i o ESG, tedy o Estetickou skupinovou gymnastiku. Naše řady se nám rozrostly o dalších šest nových členů. Skupina šesti nových děvčat ve věku 12–14 let, tak umožní sestavit tým juniorek, se kterými chceme za rok startovat na **MS ve Finsku**. Přes prázdniny se budeme pilně připravovat, abychom v následující sezóně dosahovaly aspoň takových výsledků jako v té předchozí. V první polovině prázdnin proběhne plánované soustředění, zaměřené na nové choreografie. Přes dosažené výsledky je stále co zlepšovat. Nesmíme proto usnout na vavřínech! Plánujeme proto po

prázdninách navštívit tréninkové jednotky, prohloubit baletní přípravu. Ráda bych vám za náš tým popřála pohodový zbytek školního roku, samé jedničky na vysvědčení a sportovní prázdniny plné sluníčka.

*Za všechny gymnastky
Vaše trenérka II. třídy
Ing. Jana Veselá*

Zvolský běh

Dne 23. dubna 2016 od 10.00 hodin proběhl již 14. ročník Zvolského běhu. Tentokrát nás již podruhé za sebou přivítalo velmi slušné počasí, tak netypické pro náš již tradiční běh. Na start všech kategorií se postavilo okolo 50 závodnic a závodníků. Závodilo se již tradičně v 15 kategoriích, od nejmladších dětí do 4 let – ty na padesát metrů – až po ženy 35 let a starší – na 2150 m – a muže 40 let a starší – na 4300 m. V každé kategorii těch mladších, závodilo tři až pět závodníků. Výjimku tvořili kategorie starší žáci a dorostenci, kterých bylo, již tradičně, poskrovnu – škoda. Nejpočetněji byly zastoupeny kategorie žen a mužů. Těší nás zejména, že převažovali mladí závodníci a závodnice. Věříme, že chuť do běhání je neopustí

ani v dalších letech. Výborné bylo také, již tradiční, rozcvičování závodníků před během pod vedením na slovo vzaté odbornice Slávky Ročňákové.

A vítězové? To byli všichni, kdo se zúčastnili. Věříme, že si závody všichni užili, o nejrůznější emoce rozhodně nebyla nouze a zejména těm nejmladším všichni bez rozdílu hlasitě fandili.

Děkujeme také všem organizátorům a dobrovolným pomocníkům, bez kterých by Zvolský běh nemohl proběhnout, za již tradičně perfektní organizaci celého závodu.

Katarína Hánělová a Lubomír Duda

Čarodějnice 2016

Připravit dřevo, objednat buřty, chleba, hořčici. Jaké bude počasí? Přijdou lidi? Nezмокne? To jsou jen ty nejzákladnější úkoly a otázky před každou Filipojakubskou nocí. Máme jich za sebou celou řádku, musím zaklepat, vždy to vyšlo. Děti přišlo jako vždy hodně a pěkně vyparáděných. Nebylo lehké vybrat toho nejstrašnějšího čaroděje a čarodějnici, co na ni mohou všichni oči nechat. Letos byla ale o čaroděje nouze, tak oheň zapalovaly dvě čarodějnické slečny. Povedlo se. Vzplál a začal olizovat sukně vrchní čarodějnice, která z vrchu hranice dohlížela na dění

po ní. Jako každý rok ji dělala Lenka, dala si záležet. Pak už jen praskání hořícího dřeva, muzika a zpěv pro tento večer nově vzniklé skupiny Strejcové a tety. Bavili se snad všichni. A co bylo jiné? Na poslední chvíli jsme museli zachraňovat občerstvení. Díky paní Hrubé a jejich pomocnicům proběhlo všechno skvěle. A pivo Bernard bylo jako křen. Děkuji všem, kteří večer pomáhali připravit.

Sepsal Mirek Stoklasa

Zlepšeme prostředí pro včely

Včely můžeme spatřit při prvních teplejších dnech v roce, kdy vylétají po zimě z úlů k prvním očistným proletům. Je to však také doba, kdy matky kladou vajíčka, aby zimní včely, které po celou zimu o matku pečovaly, vychovaly nové zdravé pokolení včel. Včely potřebují pro líhnoucí se larvy krmit kašičku, která je bohatá na bílkoviny. Proto při teplejším počasí vylétují včely z úlu a dělnice se vracejí obalené žlutozeleným pylem z lísky, vrby a jivy. Nabídka potravy pro včely je z počátku velmi malá, ale stále se zlepšuje dle počasí během následujících týdnů, kdy začnou kvést pampelišky, ovocné stromy a řepka. Postupně přibývají i další zdroje potravy - nektaru a pylu jako je akát, rozkvetlé neposečené louky, později to jsou lípy, na polích svazanka, různé bylinky v našich zahrádkách jako levandule, meduňka a máta

Včelám se nejen u nás, ale v celé republice neustále zmenšují místa, která jsou vhodná pro usazování včelstev a to v souvislosti jak s úbytkem zdrojů potravy, kdy dochází k stále se zvětšující jednostranné nabídce rostlin s hromadně kvetoucími monokulturami, tak i zatížením agrochemií a parazity, které rozšířil člověk. Proto, když se lépe postaráme o včelí pastvu a naše včelstva, budeme mít i my radost z úrody našich zahrad.

Náš region je v pásmu menších dešťových srážek, a proto po odkvetení lípy se zmenšuje z důvodu zasychání rostlin a luk i přísun nektaru a pylu pro včelstva. Je to období, kdy v podletí matka klade značné množství vajíček proto, aby se narodily zdravé a silné včely, které se budou opět po celé zimní období starat o matku, aby v pořádku a v plné síle zimu přežily a na jaře opět vychovaly zdravou a silnou generaci včel. Proto v tomto období včely opět potřebují značné množství nektaru a pylu pro své larvy. V podletí (srpen, září) se zde většinou musí spokojit jen s málem ze zahrádek a luk, kde většinou kvete jetel a okrasné květiny. Proto bychom chtěli toto období vyplnit rostlinami, keři a stromy, které pokvetou i v této době, a tak

budou přínosem a zdrojem potravy pro naše včely, ale i pastvou pro naše oči.

Zkusme se podívat na některé z těchto rostlin, zda si jejich výsadbou nezkrášlit a neoživit naše zahrady nebo jiné vhodné lokality naší obce.

Dřeviny: jírovec, komule, ořechoplodec, ruj, trojpuk, brslen, ibišek, dřezovec, třešňka, ptačí zob, pustoryl, tavolník, korunka, pámelník, vavřínek.

Popínavky: trubač, plamének, opletka, břechtan, zimolez, přísavník.

Trvalky: vřes, vřesovec, oměj, udatna, kopretina, krásnoočko, třapatka, zlatobýl, dobromysl, plaměnka, včelník, popelivka, suchobýl, mochna, dlužicha, oman, levisie, šušarda, šater, záplevák, janeba, denivka, turan, rudbekie, kokarda, tužebník, hvězdnice, volské oko, zvonek, strážka, hořec, hvozdík, kakost, kuklík.

Vladimír Kopal, Marek Novák

Obecní majetek a dopravní nehody

Tak, jak se nám řadu let vyhýbaly dopravní nehody se škodou na obecním majetku, letošní rok máme již tři. První se stala na ulici Březovské – střet auta a sloupu veřejného osvětlení. Slušný a odpovědný řidič nahlásil nehodu policii a škoda byla bez problému řešena z povinného ručení automobilu, které škodu způsobilo. Druhá nehoda, kdy utrpěl obecní majetek, zcela zdemolovala zrcadlo při výjezdu od školy na ulici Hlavní. I přes účast policie, nahlášení škody pojišťovně viníka a osobní přítomnosti likvidátora (vyplnili jsme dokument, kde pojišťovnu div nezajímala velikost bot kostelníka), nepodařilo se nám ji zatím přinutit k pojistnému plnění, i když škodu jsme nechali již dávno odstranit. Tady asi platí když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají, při lámání chleba je to již o něčem jiném. Třetí nehoda se stala během 3. června. Ve večerních hodinách jsem dostal

informaci o poškození autobusové zastávky na návsi obce. Přivolaná hlídka jílovské policie předala poškození k šetření dopravní policii. Ještě ve 22 hodin provedla tato šetření na místě, fotodokumentaci a protokol o dopravní nehodě s konstatováním, že řidič od nehody ujel a škodu nenahlásil. Tato „maličkost“ bude mít za následek řešení škodné události z pojistky obce, kde plnění bude kráceno o naši spoluúčast. Co se vlastně stalo? Projíždějící vozidlo zachytilo o horní roh zastávky a ten celý posunulo asi o jeden metr. Následkem toho je zničená celá laminátová střecha a kovová konstrukce zastávky je deformovaná. V nejbližších dnech budeme muset opravu zadat, aby poškozená zastávka nestrašila na návsi.

Sepsal Mirek Stoklasa

Ukončená oprava

V nedávných dnech provedla firma Machido opravu části ulice Krajní v Černíkách. Jedná se o začátek ulice směrem od hlavní silnice na Březovou, tedy o tu část, která je v majetku obce. Oprava byla provedena důkladně s důrazem na dlouhou životnost nového povrchu, tedy žádné provizorium. Věřím, že obyvatelé bydlící v této ulici kvalitní povrch uvítají a vychutnají si jízdu po povrchu bez děr. Jen bych podotkl, že i na tomto opraveném povrchu platí maximální rychlost v obytné zóně, tedy 20 km/hod.

Lubomír Duda

Z HISTORIE ZVOLE

Pokračování ze strany 1

Jen pro trochu jasnější obrázek i další věci okolo. Obec – musíme podotknout, že tehdy ke Zvoli patřily nejen Černíky, ale i Stará a Nová Březová – spolupracovala se spolky a organizacemi a tak bylo během roku možné navštívit soutěže hasičů, dožínky, výstavku ve škole či přijít na setkání rodáků s bohatým programem ochotnickým i hudebním. Podařené bylo matiné se členy Národního divadla. Ti se zúčastnili i největší akce pod širým nebem. O pouti totiž prošel obcí dodnes vzpomínaný průvod v čele s „králem železným a zlatým“ Přemyslem Otakarem II. v podání oblíbeného ochotníka Jaroslava Malého. Manželé Vitvarovi nalíčili všechny, co šli v průvodu nazvaném „průběh stoletími“. Tam – tehdy mladí, dnes pamětníci – Jarda Zajíček s paní, Pavel Jasanský s paní, Karel Justián, Jarda Šafránek, či Pepík Knotek s mladinkou Růžnou Kataržukovou představovali družiny užívající si vypůjčených starodávných oděvů, uniforem a rób. Na dnes přiložených fotkách se určitě rádi najdou.

Úplnou nádherou krojů a přehlídkou dvou generací zvolské mládeže se pyšnil a představoval dožínkový zemědělský den. Možná bychom mohli v příštím čísle identifikovat všechny, co na snímcích jsou. Ten, kdo by to dokázal a poslal celkový soupis na „obecní mail“, zasloužil by si určitě od dnešního vedení obce malou pozornost. Jde o celkem 41 tehdejších mladých Zvoláků ve věku 3 – 30 let. Velká řada jich příští rok určitě přijde taky.

Ale zpátky do historie. V tom roce 1967 už obec také připravovala akce vedoucí k oslavám 50 let založení Československé republiky. Nikdo ještě netušil, jak srpnová okupace vojsky Varšavské smlouvy změní podstatnou část roku 1968. Zmiňme jen to, koho chtěla tehdy obec vyznamenávat

při těchto výročí. Jan Prchlík byl navržen na ocenění pamětní plakétou za vzornou sportovní reprezentaci obce a pomoc při jejím rozvoji a to z ústředních míst. Předseda a tajemník MNV podepsali dále návrh na udělení krajských vyznamenání „za zásluhy o výstavbu své obce“ těmto našim spoluobčanům: Šeda Bohuslav, Červený Václav, Strnad Ladislav, Zbořilová Zdenka, Sladomel Jaroslav, Křišťůvková Marie, Maršík Jaroslav a Hoznourek František. Krajské a okresní orgány tělovýchovy a sportu hodlaly ocenit ze Sokola Zvole za oddanost ke sportu a tělovýchově velmi známé a populární postavy našich barev Jana Prchlíka, Josefa Strnada, Stanislava Smiška, Františka Škobise, Josefa Blábola a Miroslava Hrubého. Nedošlo k opětovnému vyznamenávání hasičů (tehdy požárníků) pro udělení titulů a diplomů při jiné příležitosti. Československý Červený kříž udělil Čestnou plaketu paní Ludmile Ebrové.

Místo tečky ještě seznam spolků, sdružení a politických stran – podle tehdejšího označení – které se na oslavách z naší obce podílely: Požární sbor (dnes Sbor dobrovolných hasičů), TJ Sokol, ČSM (Československý svaz mládeže), ČSČK (Československý Červený kříž), Osvětová beseda (dříve Ochotnický divadelní soubor Tyl), Československý svaz zahrádkářů, Československý svaz žen, LMS Lověna (Lidové myslivecké sdružení), Dramatický kroužek „Neruda“ (odnož vranského recitačního sdružení), JZD (Jednotné zemědělské družstvo), KSČ (Komunistická strana Československa, místní organizace) a ROH (Revoluční odborové hnutí, při Místním národním výboru a Základní škole).

P.S. vzpomínkové fotografie na rok 1967 následují za článkem.

Vladimír Zápotocký

16. stol

NÁZORY

Na těchto stránkách jsou uveřejněny názory našich čtenářů na jimi vybraná témata.

Zveřejněné příspěvky nejsou nijak upraveny a plně vyjadřují názory některých občanů a nemusí se shodovat s názory členů redakce Zvolských novin.

Odkrývaná tajemství – pro zvědavé čtenáře

Vesmírná pravidla pro zlepšení vztahů mezi lidmi. Mezilidské vztahy jsou různorodé, ale pro život nejsou všechny stejně významné. Pro radostný a spokojený život je nejdůležitější vybudovat dobré rodinné vztahy. Ty pak tvoří důležitý základ pro vztahy další. Pokud vstupujeme do mezilidských vztahů, aniž bychom měli v pořádku vztahy rodinné, pokud jsme neudělali vše pro jejich nápravu, vymstí se nám to.

Vztah se musí cíleně budovat a ošetřovat. Každý člověk se potřebuje je přičinit o to, aby vznikly vztahy nenarušoval nevhodným jednáním. Lidské vztahy potřebují být založeny na porozumění, důvěře, ohleduplnosti, zodpovědnosti, vstřícnosti, toleranci, úctě a lásce. Takto vybudované vztahy je třeba ochraňovat a nedopustit, aby je cokoliv zvenčí narušilo, protože mají výrazný vliv na prožívání našeho života. Ten, kdo zažil nebo prožívá vztah poznamenaný naopak zlobou, nenávistí, závistí, žárlivostí, nadřazeností, lží, nezodpovědností, pomstychtivostí, lhostejností, ten také ví, jak strastiplný život mu přináší.

Úroveň vztahů ovlivňují naše ctnosti, neřesti a také stav naší duše. Je tedy na každém z nás, abychom své ctnosti prohloubili, zbavili se neřestí a osvobodili naši duši od útlaču ega. Pokud to neuděláme, ubližujeme jak sobě, tak i druhým lidem, kteří v naší přítomnosti trpí. Každá duše touží projevat druhým lásku. Pokud však svou duši utlačujeme a dopustíme, aby nás ovládlo naše ego, stáváme se osobou, kterou ve skutečnosti nejsme. Do života nám vstupují neupřímnost, arogance, strojený úsměv, faleš, manipulace, lež, kritika, intriky, ignorace a další charakteristické rysy člověka, který ztratil kontakt se svou duší. Nejsme si ani vědomi toho, že v režii svého ega hrajeme jakousi tragikomickou hru, pomocí které se prezentujeme svému okolí.

Vesmírná, duchovní pravidla nás vedou k tomu, abychom dali do pořádku především sami sebe. Usilovali o to stát se lepšími,

mírumilovnými, zodpovědnými, ohleduplnými, spolehlivými a pokornými lidmi, kteří plní řádně své povinnosti a přispívají tomu, aby byli lidé, kteří jsou s námi ve vztahu i kolem nás šťastní. **Je to jeden z hlavních úkolů každého člověka.** Pokud u sebe neprovedeme tuto revizi, nenapravíme své chybné jednání, i nadále vztah narušujeme, nezměníme své jednání tak, aby byli lidé kolem nás šťastní, setkáme se dříve nebo později se zpětným působením vesmírného zákona příčiny a následku. Na působení tohoto zákona nás upozorňují také přísloví a rčení: „Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá“; „Boží mlýny melou pomalu, ale jistě“. Všichni je sice známe, ale nebereme je dostatečně vážně. Vesmírné zákony působí automaticky a vždy zajistí, aby se k člověku v nějaké podobě vrátilo to, co svým jednáním způsobuje druhým. Když se začneme zajímat o duchovní tajemství, jsme překvapeni tím, jak nesprávně v mnoha případech jednáme a jaké negativní dopady to má na náš život a na naše zdraví. Svým destruktivním chováním si můžeme přivodit i vážné nemoci.

Lidské bytosti jsou součástí vesmírného řádu a ten je nezpochybnitelný a neomylný. Podle vesmírného zákona nemůžeme žít šťastný život, pokud za sebou zanecháváme nešťastné lidi. Jednejme tedy vždy tak, aby lidé, se kterými jsme navázali vztah, byli šťastní, opravme své chyby, jejich chyby jim odpustíme, rozdáveme lásku v každé její podobě a mějme za to rádi i sami sebe. Tak si můžeme postupně budovat svůj šťastný život.

O vesmírných zákonech a mnoha dalších duchovních příčinách nemoci pojednávají mé knížky, které jsou zájemcům k dispozici v obecní knihovně. Přeji vám všem jen dobré.

Jozka Wenkeová – Černíky

Stín uzříš jen za svitu slunce

Jak nahoře, tak dole, jak vně, tak uvnitř. Také znáte tyto příměry? Věříte, stejně jako já, že vnější svět je odrazem toho vnitřního? Věříte, že to, co dokážeme uvidět, přijmout, ocenit a milovat uvnitř sebe, dokážeme vidět, přijmout, ocenit i milovat tam venku? A to, co nás dráždí a rozčiluje tam venku, nenávidíme uvnitř sebe? Také vnímáte, že pokud bychom nepoznali tmu, nemohli bychom docenit světlo, pokud bychom nepoznali chlad, nedocenili bychom teplo, pokud neznáme hlad, nedoceňujeme sytost a díky nouzi oceníme hojnost. Nebýt kontrastu v životě, možná bychom nedokázali rozvinout vděčnost.

Blížící se léto a příliv slunce je skvělou příležitostí otevřít svá srdce v lásce především vůči sobě samému a také ve vděčnosti vůči všemu, čeho se nám již dostává. Veškerá příroda se takto otevírá ke sdílení s námi. Kam jde naše pozornost, tam jde energie a to narůstá. Znáte tuto univerzální zákonitost? Ve vděčnosti, lásce, shovívavosti, toleranci, úctě i omluvě lze rozpustit křivdy, ublížení, bolest i utrpení. Naplníme-li láskou, odpuštěním a vděčností sami sebe, možná začne přetékat i do našeho okolí, možná pak vděčnost naplní naše vztahy, rodiny, domy, ulice, celou obec, přírodu, Česko, Evropu, Zemi i vesmír...

Přeji nám všem, abychom dokázali vidět tam venku nejen stíny, ale i světlo a abychom uviděli uvnitř sebe nejen světlo, ale i skryté stíny.

Soňa Hájková

Světlo a tma

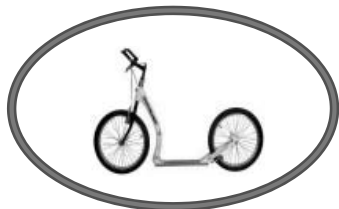
*Stín uzříš jen za svitu Slunce,
stejně jako v poledne jsi září prostoupen(a),
tak v noci temnotou pohlcen(a),
nezbývá než víra, že zítra přijde zase den...*

Soňa Hájková

POZVÁNKY

ZO Českého zahrádkářského svazu v Černíkách pořádá

5. ročník

sobota 24. 9. 2016

na zahradě ČZS v Černíkách

registrace od 13:15 hod.
start závodů od 14:00 hod.

více informací hledejte na:

www.zvole.info/cerniky/zveme-vas

registrace závodníků od 1.9.2016:

e-mailem na: r.betinec@seznam.cz nebo
v potravinách Hrubý v Černíkách

ČZS Černíky Vás zvou na

taneční zábavu ve stylu country

S KAPELOU FOTŘI & spol.

sobota 20. srpna 2016
od 17:00 do 24:00 hodin

Přijďte se o prázdninách pobavit.
Poslechem country písniček a tancem strávíte příjemný a zábavný večer
na parcele Českého zahrádkářského svazu v Černické ulici.

Vstupné zdarma

Zveme vás na cyklistický závod

Northwave Transbrody 2016.

Letošní 8 ročník se pojede

v neděli 11. září ve Zvoli

Hlavní závod 50 km

Fitness závod 20 km

Dětské závody ve Zvoli

Registrujte se dopředu - získáte slevu
a šanci vyhrát v tombolce!

www.transbrody.cz

CENÍK INZERCE

Ceník inzerce ve Zvolských novinách

Velikost Rozměr	Cena za otištění (Kč)	
	jednorázové	celoroční
1/1 – celostrana 184 × 248 mm	2 000	6 000
1/2 – půlstrana 184 × 120 mm 89 × 248 mm	1 000	3 500
1/4 – čtvrtina 89 × 120 mm	600	2 000
1/6 – šestina 89 × 80 mm	500	1 700
1/8 – osmina 89 × 60 mm	400	1 400

Zvolské noviny, jako obecní zpravodaj, vydává obec Zvole. Evidováno dne 25. 1. 2002 pod evidenčním číslem E 13431.

Noviny vycházejí neperiodicky a jsou umístěny také na www.zvole.info. **Redakční rada:** Lenka Betincová, Lubomír Duda, Vladimír Zápotocký.

Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Otištěné příspěvky neprocházejí odbornou jazykovou úpravou a u datových souborů kontrolou.

Názory přispěvatelů se nemusí nutně shodovat s názory redakce. **Kontakt a příjem inzerce:** Obecní úřad Zvole, Hlavní 33, 252 45 Zvole. Všechny příspěvky i inzerce zasílejte na adresu: redakce@zvole.info. **Uzávěrka příštího čísla:** 30. 9. 2016.